CAMILLUS bode

Jaargang 60 Aflevering 1 December 2014

Uitgave van de Camillianen in Nederland
Roermond, Heinsbergerweg 174, 6045 CK, Tel. 0475-321985
Internet: www.camillianen.nl, E-mail: camnl@xs4all.nl

Hoe verder met de Camillusbode?

Een vraag die we ons de laatste jaren al enkele malen gesteld hebben. In de vorige Camillusbode stond een oproep om aan te geven of u de bode nog wilde ontvangen. Daarop is door een aantal mensen positief gereageerd en sommigen stuurden zelfs een abonnementsgeld op. De negatieve reacties, dus het afmelden, bleef echter grotendeels uit.

Hoe komen we te weten wie de bode willen ontvangen?

Kijk op pagina 2!!

Verschijnt gratis tweemaal per jaar in een oplage van 1300 exemplaren, hoewel giften voor de missie of de onkosten welkom zijn.

Rekening voor onkosten of abonnement Camillusbode: NL77 INGB 0001 6901 20 t.n.v. Administratie St. Camillusbode Roermond.

Rekening voor missie-giften: NL34 RABO 0142 373133 t.n.v. Klooster Camillianen Roermond, inzake missie.

ISSN nr. 0008-221

Enkele maanden geleden heb ik 50 mensen die de Camillusbode ontvangen, een brief gestuurd met een vragenlijst. Vanuit het adressenbestand heb ik elke 25ste abonnee deze brief gestuurd, die bovendien voorzien was van een gefrankeerde antwoord enveloppe.
Hier het resultaat: 34 van de 50 hebben de brief teruggestuurd. Van hen hebben er 8 geantwoord de Camillusbode te willen blijven ontvangen.
De andere 26 gaven aan verder geen interesse meer te hebben. Dus 16 % van de mensen die benaderd waren, willen de Camillusbode blijven ontvangen.

De bal ligt nu bij u

Wilt u op de hoogte blijven van het wel en wee van de Nederlandse Camillianen dan wordt u verzocht te reageren. Laat ons weten, dat u geïnteresseerd bent. Reageert u niet, dan moeten wij uw abonnement stopzetten. Terugsturen van de Camillusbode blijkt niet echt te werken. Regelmatig krijg ik klachten van mensen die de Camillusbode al verschillende keren hebben teruggestuurd, maar waar ze onderweg naar ons blijven weet ik niet, maar bij ons komen ze niet aan.

Dus aanmelden graag

Wilt u zich aanmelden om de Camillusbode te blijven ontvangen, stuur dan een berichtje aan **Klooster Camillianen Heinsbergerweg 174 6045 CK Roermond** of stuur een mail naar **camnl@xs4all.nl** of stuur een SMS naar **0617413138**, vermeld dan a.u.b. wel uw naam en postcode.

Ik wacht met spanning af.

Paul Schreur

Laatste bedankje?!

Het is waarschijnlijk nog net te vroeg voor Kerstmis als u dit leest.
Bedankjes horen altijd bij het eind van het ene jaar en de goede wensen voor het begin van het volgende jaar.
Onze missionarissen willen graag doorgaan met u te vertellen over hun leven en werk, in Tanzania door middel van onze Tanzaniaanse medebroeders en in Colombia door middel van toegewijde en deskundige medewerkers uit het land zelf. En daarbij natuurlijk Huub niet te vergeten. U heeft er met z'n allen mede aan bijgedragen dat hun werk tot nu toe mogelijk was en door kon gaan. Daar wil ik u namens Maria, Cyrille, Huub, Camille en de medebroeders en al degenen die met hen meewerken heel hartelijk voor bedanken. U heeft zorg wereldwijd mogelijk gemaakt, burenhulp op afstand. Ook al zijn Colombia en Tanzania in kilometers ver weg, als mens hebben we overal dezelfde behoeften en verlangens en vandaar: burenhulp op afstand. Ik weet dat ik veel van u vraag en doe het daarom met behoorlijk wat schroom, maar toch: onze buren in nood zullen natuurlijk heel blij zijn als uw hulp toch door zou kunnen gaan. Daarom hoop ik dat ik u volgend jaar op de een of andere manier weer kan en mag bedanken.
En ook al is het misschien nog (lang) geen Kerstmis, toch wens ik u alvast Zalig Kerstmis en alle goeds voor 2015.
Nogmaals heel hartelijk dank!

Trix Coerts

Van paters van de goede dood naar paters van de goede hoop

Het camilliaanse weeshuis en middelbare meisjesschool

Het is al sinds eeuwen dat de Camillianen stervende mensen bijstaan en daardoor de beroemde bijnaam "de paters van de goede dood" ontvingen. Maar er moeten ook voor het tot de dood komt vele inspanningen gedaan worden. We moeten de mensen helpen te leven. Alleen als de dood onafwendbaar is dienen we mensen te helpen bij goed te kunnen sterven. Vandaag de dag beseffen wij als Camillianen steeds meer, dat we niet kunnen gaan zitten wachten tot de mensen aan die laatste kwetsbare fase van hun leven beginnen.

De Camillianen in Tanzania werken al vele jaren voor de zieken binnen hun parochies van Yombo Kiwalani, Yombo Dovya, Yombo Vituka, in het Muhimbili ziekenhuis en vroeger ook in Busa. In de St Camillus parochie in Kiwalani stichtten ze een polikliniek en een consultatiebureau met kraamkliniek om de allerarmsten in de regio te kunnen helpen. In Muhimbili werken zij als pastors in het grootste ziekenhuis van Tanzania en voor de studenten van de universiteit voor gezondheidswetenschappen. In dit jaar werden die activiteiten uitgebreid met een middelbare school voor de opvoeding van weesmeisjes.

Het is meer dan 50 jaar geleden dat de vader van de Tanzaniaanse staat mwalimu Julius Karambage Nyerere verklaarde dat onwetendheid, armoede en ziektes de drie grootste vijanden van het land waren en sprak de wil uit ertegen te willen vechten. Maar 53 jaar later bestaan deze vijanden nog steeds en het werd steeds erger nadat het land de Ujama politiek (Afrikaans socialisme) verruilde voor het kapitalisme.

Bethsaida, de middelbare

school voor weeskinderen telt 130 leerlingen vanuit verschillende streken van Tanzania. Het weeshuis, dat in Dar es Salaam staat, huisvest weesmeisjes in middelbare school leeftijd. Het overnemen van de school betekent een nieuw hoofdstuk van de Camilliaanse zending in Tanzania. Onwetendheid is een centraal begrip als het gaat over de door Nyerere verklaarde vijanden van de nieuwe onafhankelijke staat. Onwetendheid kan leiden tot ziektes en tot armoede. Daarom staat goed onderwijs in het centrum van de strijd tegen armoede en ziektes. Dat is de reden dat de Camillianen samen met een team van religieuze zusters proberen te redden wat er over is van het jonge leven van de weesmeisjes. Door het wegvallen van hun ouders lopen zij groot gevaar.

Nadat de Ujama politiek werd verruild voor het kapitalisme is goed onderwijs moeilijk bereikbaar voor de meeste Tanzanianen en speciaal voor kinderen die geen ouders meer hebben. Op het ogenblik doen we alles wat we kunnen met de geringe middelen aan menskracht en financiën om voor deze wezen een toekomst mogelijk te maken. We kunnen alle hulp gebruiken om deze kinderen te helpen aan goed onderwijs en te beschermen tegen gevaren als prostitutie, misdaad en de moderne slavernij van kinderarbeid.

Om dit werk te kunnen doen hebben we veel hulp nodig. We denken dan aan vrijwilligerswerk in de vakanties, het aanbieden van expertise, de kosten van het onderwijs en leven helpen dragen, het gebouw te ondersteunen, goed drinkwater mogelijk te maken of tweede hands spullen als kleding, meubels, naaimachines etc. Wij geloven dat door het stijgende aantal jonge Camillianen wij het leven van deze wezen kunnen verbeteren. Het zou mooi zijn als enkelen van deze wezen na hun opleiding kunnen terugkeren om te helpen hun lotgenoten op hun beurt weer te onderwijzen.

Kennisoverdracht naar Barranquilla

Begin april van dit jaar vertrok Ard Habraken voor een kleine zes maanden naar Barranquilla. Tot zijn pensioen in Nederland was hij als leraar werkzaam in het speciaal onderwijs en op de ZMLK afdeling van zijn school coördinator voor de scholing van kinderen met autisme.
Hij had via een nichtje van Maria Poulisse gehoord over het Centro de Educacion San Camilo in La Paz en besloot te gaan kijken of hij er iets kon betekenen en doen.

Na enige tijd rondkijken en acclimatiseren begon hij adviezen te geven om meer structuur te brengen in het onderwijs, zowel voor de leerkrachten als voor de 270 leerlingen. Omdat dit doel voor de beperkte periode toch wat te ruim was, ging hij zich vooral toeleggen op kinderen met autisme. Daarvoor gebruikte hij de in de Verenigde Staten ontwikkelde TEACCH methode. Deze manier van werken gaat ervan uit dat juist deze kinderen enorm gebaat zijn met een duidelijke structuur. Niet alleen een structuur in de vorm van vaste tijden en een duidelijk dagritme, maar ook een andere inrichting van het klaslokaal. Zo werden er tussen de leerlingen schermen opgesteld en werd er veel gewerkt met pictogrammen, dat zijn duidelijke aanwijzingen in beeldtaal. In het begin werd er vooral gekeken naar wat de kinderen nodig hadden en later werd er geprobeerd de

kinderen te leren zich aan te passen aan de omgeving.

Ard had eerst voor de leerkrachten en de ouders van de kinderen een presentatie gegeven over wat autisme nu precies is en hoe de methode TEACCH werkt. Daarna werd er een speciaal klaslokaal ingericht waar ieder kind zijn eigen tafel heeft om individueel te kunnen werken. Er kwam een computer en er werd speciaal speelgoed uitgezocht. Uit de verschillende geïnteresseerde leerkrachten werd uiteindelijk gekozen voor Leda als assistent van Ard. Na enkele maanden werden de rollen omgedraaid en werd Ard de assistent van Leda, zodat zij haar eigen manier van lesgeven en begeleiden kon ontwikkelen. De keuze voor Leda was een schot in de roos, want zij voelde zich happy bij deze kinderen en ontwikkelde zich snel. Ook werd elke dag een andere collega uitgenodigd om de lessen mee te volgen en zo te zien hoe de methode werkt.

De ouders reageerden op zich heel positief op de speciale aandacht voor hun kinderen, maar het vertalen van de manier van omgaan op school naar een praktijk thuis is niet altijd gemakkelijk in de kleine woningen met weinig plaats voor een aparte benadering. Toch werd daar met huisbezoek ook aandacht aan besteed. Vooral de manier van werken met pictogrammen werd in de thuis situatie gepromoot.

Ard had zich drie doelen gesteld voor zijn verblijf in Barranquilla;
Allereerst om geaccepteerd te worden door het lerarencorps en de kinderen. Daarvoor deed hij aan zoveel mogelijk activiteiten mee.
Daarnaast was een doel om zijn kennis over te dragen, hetgeen met leda uitstekend lukte. In de maanden dat hij er was, werd zij steeds sterker in het overbrengen van het geleerde.
Ten slotte werd er gestreefd naar het overbrengen of gevoelig maken voor de methode van de andere leraren. Of dit gelukt is moet in de toekomst blijken.

Op de vraag hoe Ard het werk van Maria en de andere Camilliaan Cyriel zag, vertelde hij het knap te vinden dat er sinds het begin van CE Camilo in 1999 ontzettend veel bereikt is. De gedrevenheid van Maria voor haar project brengt heel veel tot stand. Er is enorm veel gerealiseerd. Het kan echter ook een valkuil zijn, doordat er minder aandacht is voor de Colombiaanse manier van dingen organiseren of misschien juist niet organiseren. Dat is volgens Ard ook het grote dilemma naar de toekomst toe. Op een gegeven moment moeten de Colombianen het zelf gaan overnemen. Dat kan best lukken en ze zullen het op hun eigen manier moeten doen. Wel moeten ze erkennen, dat juist het organiseren en structureren van het project voor hen een heel zwak punt is. De komende jaren zal de overdracht een speerpunt moeten zijn en zou een cursus management voor de hele organisatie zeker op zijn plaats zijn.

Paul Schreur

Een schildpad kan meer over de weg vertellen dan een haas

Deze uitspraak van Kahlil Gibran zette mij aan het denken over hoe mensen hun laatste levensfase kunnen beleven.
Uit deze korte zin van 11 woorden spreekt een heel verhaal. Je ziet het als het ware voor je. De schildpad die wiebelend met zijn kop links en rechts kijkend langzaam zijn weg gaat, terwijl de haas met grote sprongen zigzaggend over het veld wegrent en alleen maar aandacht schijnt te hebben voor de omgeving en eventuele bedreigingen.

Vaak wordt de periode voor opname in een hospice gekenmerkt door snelheid. Het ene onderzoek na het andere; de ene kuur is nauwelijks klaar en de volgende staat alweer voor de deur en soms zou je als patiënt willen, dat het nog sneller gaat, omdat je het gevoel hebt dat elke dag en elk uur in de strijd tegen je ziekte telt. Een zware tijd, maar voor je gezondheid kun je veel opzij zetten of even ergens anders parkeren.
Wanneer die strijd verloren wordt, hebben de technologie en de geavanceerde medische behandelingen afgedaan en moet er weer aandacht komen voor het leven dat nog rest. De snelheid van de haas, die met sprongen naar allerlei richtingen probeert te ontsnappen, maakt plaats voor een langzamer tempo.

Het "nu" - het kostbare moment van het heden - wordt veel belangrijker dan eerst. Waar het moment waarop je leefde vooral een plek was die je alleen maar zo snel mogelijk wilde vergeten, waar alle aandacht op de toekomst en een mogelijke genezing gericht was, wordt dat moment nu de enige plek die je rest. Sommige mensen raken dan opgesloten, als het ware afgesneden van de werkelijkheid om hen heen en zakken diep weg in een moeras van verdriet, onmacht en hopeloosheid. Kruipen net als de schildpad weg in hun veilige schulp, het pantser waar niets hen kan raken. Maar je kunt daar niet blijven zitten, want ondanks alle onzekerheid en bange vooruitzichten gaat het leven toch verder. De weg wacht erop om gegaan te worden.

Mijn ervaring is dat waar mensen de kracht vinden om hun weg te gaan, er veel mooie ontmoetingen en vreugdevolle momenten mogelijk zijn. Het delen van herinneringen, het luisteren naar de emoties en gedachten die uitgewisseld willen worden, maken de moeilijke weg van de laatste levensdagen tot een mooie weg. Juist de kleine dingen, die vroeger in de jachtige periode van het leven zo onbeduidend leken, worden nu juist heel waardevol. Vooral in het sacrament van de zieken, wanneer dat gevierd wordt te midden van de dierbaren of samen met de verzorgers, heb ik heel vaak die enorme rijkdom van het delen zelfs van het broze leven met elkaar ervaren. Er is dan geen haast meer, maar een tijd van nabijheid, vol genegenheid terugkijken en hoopvol vooruitkijken naar een onzekere toekomst.

Kortom rustig en aandachtig de weg gaan van de verschillende momenten, die uiteindelijk dagen en misschien nog wel weken worden van gedeeld leven. Veel mensen die ik ontmoet, zowel stervenden als hun nabestaanden en verzorgers kunnen aandoenlijke verhalen vertellen over deze trage maar intensieve weg.

Paul Schreur

Nieuws Camillianen

Colombia

Cyriel Swinne is gekozen tot een van de 10 belangrijkste "leiders" van Colombia.

Het Colombiaanse blad La Revista Semana houdt ieder jaar in heel Colombia een enquête om te achterhalen wie op nationaal niveau behoren tot de 30 belangrijkste "leiders" van Colombia zijn. Uit die 30 kiest een jury de belangrijkste 10. Op drie september vond de premie uitreiking plaats in Bogota, waar Cyriel samen met Huub van Neerven naartoe ging.
Uit handen van de president ontving hij zijn oorkonde. In zijn toespraak prees de president Juan Manuel Santos Cyriel om zijn werk voor de armen in Barrio La Paz in Barranquilla.

Nederland

Open kloosterdag op Schöndeln

We wisten niet wat we ervan moesten verwachten bij de open kloosterdag op 10 mei 2014. Bij de vorige editie kwamen er nog geen 10 mensen. Dus wie komen er nu? Tevoren was er deze keer uitgebreid aandacht voor ons klooster geweest in de pers en op de morgen zelf was er een rechtstreekse radio-uitzending op L1, maar dan nog.
De opkomst was werkelijk overweldigend, want er kwamen die dag ruim 140 mensen op bezoek. We kregen de koffie niet aangesleept. Veel mensen wilden een kijkje nemen in het klooster, de kapel, de huiskamer, een kamer van een medebroeder en de bibliotheek. Maar de meeste bezoekers waren toch ook geïnteresseerd in de rol van de Camillianen in Roermond nu en in de toekomst. Vooral de plannen voor een nieuw zorghuis trokken veel aandacht. Volgend jaar tijdens het internationale jaar van het gewijde leven komt er weer een nieuwe open kloosterdag.

Eeuwfeest van de Camillianen

Op 14 juli 1614 overleed Camillus de Lellis in Rome. Door zijn grote verdiensten voor de zieken en de gezondheidszorg in Rome maar ook elders in Italië werd hij in 1746 door paus Benedictus de XIV heilig verklaard. De kerkelijke feestdag voor een heilige vindt meestal plaats op zijn sterfdag, omdat dat de datum is van zijn opname in de hemel. Op 14 juli 2014 konden we dus het vierde eeuwfeest vieren van deze - voor ons en ook voor de gezondheidszorg - belangrijke heilige. Met onze kleine groep vierden we dit feest in het naar onze stichter genoemde verpleeghuis in Roermond.
Wereldwijd werd dit feest volop gevierd. Een jaar lang vonden er allerlei festiviteiten plaats waarin Camillus en zijn ideaal centraal stonden.

Een nieuw leven voor ons klooster in Roermond

In 1893 bouwde burggraaf Charles van Afferden op het landgoed Schöndeln in Roermond een jachtslot.
In 1926 kochten de Camillianen dit "kasteel" en vestigden er een sanatorium voor alcoholisten. Naast deze patiënten kwamen er steeds meer andere bewoners. Het huis werd een opleidingscentrum voor nieuwe Camillianen en ook werden er enkele bejaarden opgenomen. In 1961 werd het kasteel omgetoverd tot verpleeghuis. Nadat het verpleeghuis naar een nieuwe huisvesting vertrok, namen er verschillende andere huurders hun intrek in het kasteel zoals de Westrom, het opvanghuis, een huis voor zwerfjongeren, een kinderdagverblijf en opvang voor asielzoekers. Daarbij was er ook steeds plaats voor de kloosterlingen. Nu ons aantal steeds verder afneemt (we wonen nog met 3 Camillianen in het gebouw) hebben we besloten het kasteel en het aangrenzende gebouw te gaan gebruiken als zorghuis. De bedoeling is er patiënten op te nemen die naast intensieve zorg ook een veilige woonplek nodig hebben. Dat alles willen we in 2015 gaan realiseren. Samen met de mantelzorgwoningen zal ons kloostergebouw dus weer gebruikt gaan worden voor de zieke medemens, de uiteindelijke doelstelling van onze orde.

Pater Kees Roeleveld
60 jaar Camilliaan

Op bijgaande jeugdfoto is onze jubilaris gemakkelijk te herkennen, want veel mensen zeggen, dat hij in de afgelopen jaren qua uiterlijk en gestalte weinig veranderd is. Op 11 oktober reisden zijn medebroeders en –zuster naar IJsselstein om Kees te feliciteren met dit ronde jubileum. Zelf wilde hij er geen ruchtbaarheid aan geven, maar op deze bescheiden wijze konden we toch even stilstaan bij dit jubileum. Kees werkte na zijn priesterwijding onder andere als propagandist voor de orde, in Duitsland als ziekenhuispastor en parochiepastoor, Na zijn terugkeer in Nederland werd hij rector van het verpleeghuis Sint Camillus en sinds 1989 keerde hij terug naar zijn geboortestreek en werkte daar als pastor in Utrecht en nu in een zorgcentrum in IJsselstein, waar hij nog steeds voorgaat in de eucharistievieringen. Kees is nu 84 jaar oud en gaat nog steeds vol goede moed verder.

Een week vol feest, bezinning en ontmoeting

Op 24 mei kwamen de Camillianen van onze provincie vanuit Nederland, Tanzania, Colombia en Duitsland in Essen bij elkaar om samen het vierde eeuwfeest te vieren. Het was een gezellige en inspirerende week. Er stonden enkele bezoeken op het programma zoals naar Roermond, Asbach en Mönchen Gladbach. De bisschoppen van Essen gingen voor in de vieringen en spraken vol lof over het werk van de Camillianen wereldwijd. Ook werd er stilgestaan bij het heden en de toekomst van onze provincie. Voor onze Tanzaniaanse medebroeders was het bezoek aan het "moederhuis" in Roermond en

het bezoek aan het graf van pater Louis Hobus, die zijn hele werkzame leven in Tanzania was, een mooie ervaring. Ze hadden de vele regen van die dag graag meegenomen naar het vaak veel te droge Tanzania. Het was voor alle deelnemers een heel goede week.

Duitse Camillianessen op bezoek in Roermond

Op 20 augustus kwamen 10 Camillianessen uit Düren en Asbach op bezoek. Een interessante ontmoeting ter gelegenheid van het vierde eeuwfeest.

Rome

Nieuw bestuur van de orde van de Camillianen

Leocir Pessini (59) uit Brazilië, is de nieuwe algemeen overste van de orde.
Laurent Zoungrana (58) uit Burkina Faso, is gekozen tot plaatsvervangend algemeen overste en verantwoordelijk voor de opleiding binnen de orde en speciale aandacht voor de Camilliaanse Familie, wereldwijd een grote groep (ong. 6000) leken die zich op een speciale manier aan de orde en haar idealen hebben verbonden.
Jose Ignacio Santaollalla (48) uit Spanje, raadslid met speciale aandacht voor de missies en de financiën van de orde.
Aristotele Miranda (47) uit de Filippijnen, raadslid met speciale aandacht voor de Camillian Task Force (een camilliaanse vliegende brigade bij rampen) en voor het Camillianse werk.
Gianfranco Lunardon (43) uit Italië, raadslid en secretaris van de orde en het bestuur.

Vrienden van Camillianen Roermond!

Hulp aan Ebola slachtoffers

Vanuit Vietnam is pater John Toai naar Liberia vertrokken om daar te gaan werken bij de Ebola slechtoffers. Tegelijk zal hij de weg bereiden voor meer Camilliaanse medebroeders, zusters en leken om de slachtoffers van deze ramp te helpen.
Intussen is er in Italië samen met andere kerkelijke organisaties en ordes een grote ploeg vrijwilligers naar West Afrika gegaan om daar de slachtoffers van de Ebola ramp bij te staan. Ook vanuit Burkina Faso en Benin zijn er Camillianen naar het rampgebied gestuurd. Gezien vanuit onze vierde gelofte als Camillianen: "dienst aan de zieken zelfs met gevaar voor eigen leven" een heel begrijpelijke en ter plaatse zeer gewaardeerde professionele hulp.

Sinds een groot aantal jaren kent onze orde de Camillian Task Force, een soort vliegende rampen brigade van de orde. Zij hebben al bij vele rampen hun bijdrage geleverd. Zo waren ze onder andere actief bij de Tsunami in Thailand, bij de aardbevingen in Haiti, in het Italiaanse l'Aquila en de Filippijnen.

Op onze website: www.camilliani.org/camillian-task-force/ kunt u de werkzaamheden van de CTF de Camillian Task Force in het Engels lezen.

Steun aan missies Tanzania

De senioren vereniging in Thorn heeft 8 computers gedoneerd aan onze studenten in Tanzania. Momenteel hebben we in Tanzania 11 jongeren die de opleiding tot Camilliaan volgen aan de theologische hogeschool in Morogoro. Omdat we daar geen eigen klooster hebben, wonen ze bij een groep bevriende religieuzen. De bedoeling is, dat er uiteindelijk een eigen opleidingshuis gebouwd gaat worden, maar daarvoor ontbreken op het ogenblik de middelen. Met de pc's uit Thorn kunnen de studenten in ieder geval goed aan het werk.

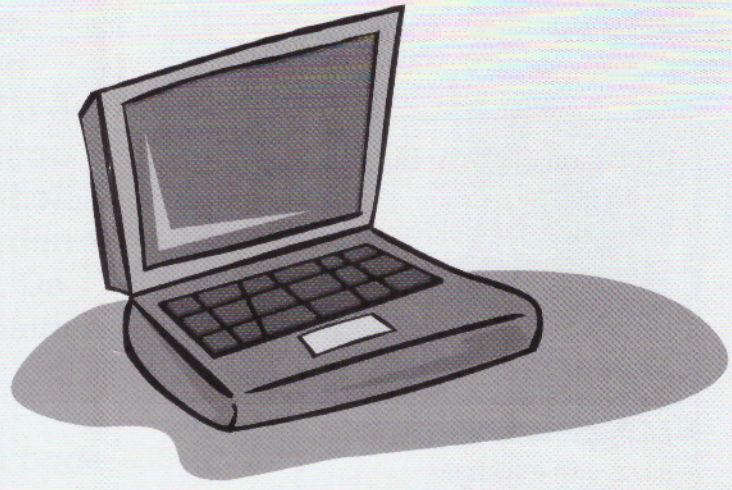

Air Miles

Een paar weken geleden keek ik nog eens op de site van Air Miles en tot mijn grote verbazing stond er een flink aantal miles op onze rekening. Via kaartjes voor de Efteling, was dat toch een onverwacht cadeautje van ruim € 450,-. Er was ons door de organisatie meegedeeld, dat groepsparen niet meer kon. Blijkbaar toch. Spaarders bedankt.

Port Betaald

Dus aanmelden graag

Wilt u zich aanmelden om de Camillusbode te blijven ontvangen, stuur dan een berichtje aan **Klooster Camillianen Heinsbergerweg 174 6045 CK Roermond** of stuur een mail naar **camnl@xs4all.nl** of stuur een SMS naar **0617413138**, vermeld dan a.u.b. wel uw naam en postcode.

Ik wacht met spanning af.

Paul Schreur

Camillusbode
december 2014

AFZENDER:
Camillianen
Heinsbergerweg 174
6045 CK Roermond
Holland

BERICHT VOOR DE GEADRESSEERDE:
Wilt u alstublieft onze oproep bekijken op pagina 1 en 2!